

Nyheter

Skarpt retro på Ljungbergsmuseet

Livligt och ungdomligt med inslag av graffiti och antikens Rom. Låter det som en märklig kombination? Maya Eizin Öijers måleri överraskar med en sprakande vitalitet och skarpa neonfärger.

Nyheter • Publicerad 13 april 2013

Som uppförstorade serierutor kommunicerar de med ett tydligt och kraftfullt språk. Inget tjafs, bara pang på. Det är som fotokonstnär Maya Eizin Öijer det senaste decenniet stått i rampljuset. Hennes trolska landskap fascinerar på ett nationalromantiskt John Bauer-plan; vackra och lätta att tycka om. Ett slags skönmålade av naturen med inslag av mörkt vemod och lockande undertoner.



Attack III.
Foto: Thomas Lissing

Visst finns några av dessa med på Ljungbergsmuseet, men här har de hamnat i skymundan. Nedskalade i storlek och därmed utkonkurrerade av det direkta blickfånget; måleriet. Direkt suggs man fast av de kontrastrika och stora målningarna som likt elektroniska varnings skyltar tycks sända ut ett epileptiskt oscillerande budskap. Burning Bright är utställningens titel, och en bra beskrivning på de nya verken.

De bränner sig verkligen fast på näthinnan.

Öijers bilder har med sin starka kontrastverkan och imaginära rörelser paralleller till opkonstens illusioner och fascination för att lura ögat. Men framför allt känner jag vibbar av 1980-talets serieinspirerade konstvärld. I bakhuvudet finns till exempel Kristina Abelli Elanders vassa samtidskommentarer och Keith Harings flört med grafiska

symboler och graffiti-måleri. Båda två med klara grundfärger och rejäla svarta konturer. I Öijers måleri är grunden nästan helt reducerad till det svarta och vita och motiven grovt tillyxade som om de var en ormt uppförstorade linoleumsnitt. Rent grafiska i sitt uttryck, med en touch också av traditionell japansk konst. Återigen en koppling till 80-talet, med modiefärgerna svart, vitt och rött, kombinerat med formgivningens signum av strama linjer och skarpa vinklar. Och så duttar av de obligatoriska märkpennornas självlysande gult, rosa och rött.



Pompeji I.
Foto: Thomas Lissing

Fotografierna återkommer i stora salen, som en slags pendanger till måleriet. Där de hänger parvis kan man lätt tolka dem som en arbetsprocess, en fotograferad förlaga jämte en liknande målning. Samma motiv, men i den senare dramatiserad och tillförd ytterligare element. Som exempelvis Attack III och I, där den första är ett foto föreställande ett vilddjur som hugger sig fast i halsen på en

renkalv. Ett stilleben placerat på tyllklätt rosa podium. I den senare är scenen målad och mer kraftfullt ångestladdad à la Guernica, med uppspärade ögon, vassa tänder och sprutande blod. Settingen är också ändrad till en månbelyst glänta i den mörka granskogen. Det är ett intressant upplägg, inte minst blir jag nyfiken på om det finns en Attack II och hur den förhåller sig till de andra.

Jag är inte helt övertygad av Burning Bright, men definitivt överraskad. Bilderna har ett retro-stuk som förmodligen ligger helt rätt i tiden och känns kul att se. Så länge ögonen orkar.

Burning Bright
Maya Eizin Öijer
Plats: Ljungbergmuseet
Till och med: den 2 juni

Thomas Lissing

Så här jobbar Smålandsposten med journalistik. Uppgifter som publiceras ska vara korrekta och relevanta. Vi strävar efter förstahandskällor och att vara på plats där det händer. Trovärdighet och opartiskhet är centrala värden för vår nyhetsjournalistik.



Published: Smålandsposten, 2013-04-03

<https://www.smp.se/kultur-noje/skarpt-retro-pa-ljungbergmuseet/>